

Streszczenie rozprawy doktorskiej
pt. „Trybunał Konstytucyjny jako szczególny organ władzy sądowniczej
w latach 1985-2015”
mgr Mateusz Krzysztof Maciejczuk

Jednym z najważniejszych organów funkcjonujących na gruncie polskiego prawa konstytucyjnego jest bez wątpienia Trybunał Konstytucyjny, do którego należy przede wszystkim badanie konstytucyjności aktów prawnych, określanie zgodności z Konstytucją celów lub działalności partii politycznych, orzekanie w sprawach skarg konstytucyjnych czy rozstrzyganie sporów kompetencyjnych pomiędzy centralnymi konstytucyjnymi organami państwa. Decyzja związana z podjęciem niniejszego tematu stanowiła efekt zainteresowań badawczych sądownictwem konstytucyjnym oraz nasilającą się koincydencją wyrażoną jako przenikanie się prawa oraz polityki.

Rozprawa składa się z pięciu rozdziałów. Rozpoczyna ją rozdział o charakterze ogólnym, periodyzującym, wprowadzającym w tematykę kontroli konstytucyjności prawa. Przedstawiam w nim genezę i modele sądownictwa konstytucyjnego, a także najważniejsze kwestie debaty H. Kelsen - C. Schmitt, która to *de facto* wywarła znaczący wpływ na kształt europejskiego sądownictwa konstytucyjnego.

W drugim rozdziale analizuję genezę powstania Trybunału Konstytucyjnego z uwzględnieniem koncepcji kształtujących się w II RP, jak i pozycję ustrojową Trybunału na płaszczyźnie zmieniających się przepisów konstytucyjnych oraz ustawowych.

Przedmiotem rozważań trzeciego rozdziału uczyniłem paradygmatyczne ujęcie zasady demokratycznego państwa prawa wraz ze wszystkimi jej implikacjami. Ponadto szczegółowo omawiam instytucję skargi konstytucyjnej jako emanacji ochrony praw i wolności jednostki. Trwałym elementem działalności polskiego sądu konstytucyjnego jest działalność orzecznicza, która w ramach stosowania prawa kreuje rzeczywistość prawną. Nie bez znaczenia jest poruszona przeze mnie w niniejszym rozdziale sprawa kontroli konstytucyjności prawa w kontekście stanu domniemana konstytucyjności, jak i możliwość wzruszenia owego domniemania. Ostatnia z form kontroli konstytucyjności prawa zawarta w przedmiotowej części pracy dotyczy

orzekania przez TK w sprawach zgodności z Konstytucją RP celów i działalności partii politycznych.

W kolejnym, czwartym rozdziale prezentuję kwestię międzyinstytucjonalnego dialogu między Trybunałem Konstytucyjnym a wybranymi konstytucyjnymi organami państwa. Do organów tych zaliczyłem: Sejm RP, Prezydenta RP, Radę Ministrów, Najwyższą Izbę Kontroli, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka oraz Krajową Radę Radiofonii i Telewizji.

Ostatni rozdział stanowi rekapitulację niniejszej pracy. W ramach uwag podsumowujących swoje rozważania koncentruję zarówno na poziomie *de lege lata* jak i płaszczyźnie *de lege ferenda*.

Mateusz Kysioł Kociejko
20.01.2020r.